אילת - כמו שהיא

מאת אורי סלע

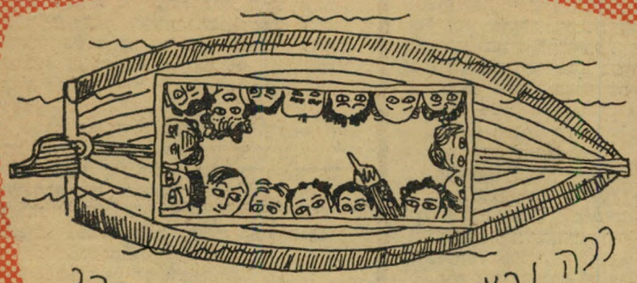

ככה נראים התירים לבני אילת ברק
קרקעות הצכוכית של הסירות

באילת, כל בחור בן 22 ומעלה, היובל
ולכתובה, הוא מנהל של שלושה מפעלים לכל הפחות. עבודתם הצבעונית של
המנהלים היא לעמוד השבה התעוררה לתחרות למעשים מתכלים, אלה שבאו אל
חשוב, בואר אל סתם עיתון?

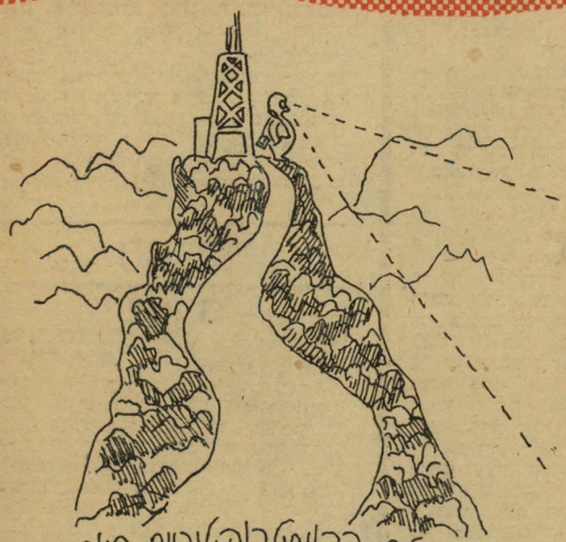

אחד המפעלים הקונסטרוקטיביים ביותר בסביבה
הוא שבעה מלאכותית אבירה, שהוקמה בצורת
מפעל הנחושת בתמנע, כדי שהתיירים יוכלו לראות
במבט אחד מה עשו בתרומותיהם. מישהו טען
שהיה גם יותר להגיע את המפעל אל אחת
הבעצות הטבעיות הסמוכות, אבל באילת לא
שמים לב למשמיגים

אוסנת אילת
לבבר האלגנט:
סנבלים בעלי שתי-רגלות,
מיובאים (תמורת אלמוגים)
מאיטה בתי-האוסנה במומבאסה
ומתאימים במיוחד למסיבות
קוקטייל במלון „שלמה"

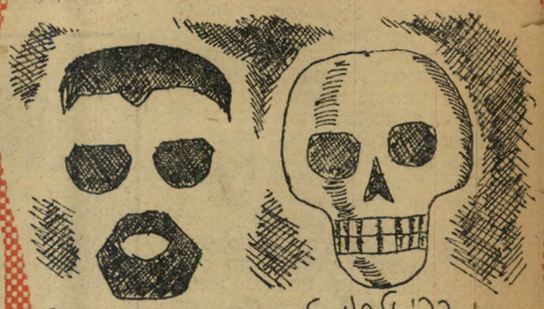

כהו רבי נסמן לב אחד מצורי-הקיר
במוזיאון הגלה שלו „מלך העולם".
בגלל החושך המצרי השורר במקום
אי אפשר לדעת מי הוא מי

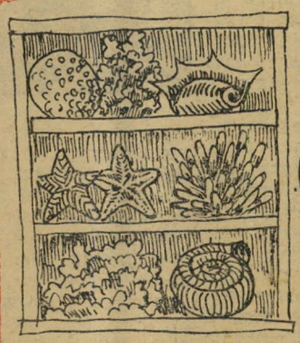

כוננית מצוין מן נמצאת
בביתו של כל אילתי
המכבד את עצמו (כל
אילתי מכבד את עצמו).
אנשי הממשלה הכריזה
על שטח האלמוגים כעל
שמורת-טבע ואסרה את
הוצאת האלמוגים - אבל מי סומך על הממשלה?
ליתר בטחון, מסבר לו כל אחד שמורת-טבע
פרטית.

„חכה חכה!" אומר לך כל אילתי. „פה-אתה רואה? - פה יבנו בית של 16
קומות, ושם - אתה רואה? - יבנו את הגן הציבורי." הצר מתרגל מהר
מהר מאד להתבונן בנוף הבעות הבחיח בעיניים אילתיות.